

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

De Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.980 van 12 oktober 2012
in de zaak A. 204.978/X-15.121.**

In zake : 1. Thomas DALY
 2. Carolyn DALY
 3. Katia LOCHTMAN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Isabelle Cooreman
 kantoor houdend te 1070 BRUSSEL
 Ninoofsesteenweg 643
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de gemeente HOEILAART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yvan Boels
kantoor houdend te 1060 BRUSSEL
Charleroisesteeweg 138/2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 25 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van 26 maart 2012 van de gemeenteraad van Hoeilaart houdende goedkeuring van het tracé van de nieuwe verkeersweg, zoals voorgesteld op het bij dat besluit gevoegde verkavelingsplan, voor de gronden gelegen tussen de Nilleveldstraat en de Waversesteenweg, kadastraal bekend sectie A nrs. 703/w4 (deel), 703/x4, 690/p, 690/l, 652/v, 692/p, 702/s en 702/r (deel).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur An Van den broeck heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 september 2012.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Tollet, die loco advocaat Isabelle Cooreman verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Yvan Boels, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De eerste verzoeker en de tweede verzoekster zijn eigenaars en bewoners van een woning aan de Waversesteenweg 74 te Hoeilaart.

De derde verzoekster stelt eigenares en bewoonster te zijn van een woning aan de Jan Baptist Denayerstraat 3 te Hoeilaart.

4. In juli 2011 dient de verwerende partij samen met Maria Bohets, Rudy Charlier, Nelly Charlier, Eric Vandervaeren en Marina Vandervaeren overeenkomstig de bijzondere procedure een aanvraag in tot het verkrijgen van een verkavelingsvergunning voor de hiervoor vermelde gronden.

De beoogde verkaveling “Paloker” betreft 28 wooneenheden, waarvan 20 kavels voor open bebouwing (13 loten als bescheiden kavels en 7 als privé kavels) en 8 appartementen (sociale huurappartementen) op achterin gelegen percelen op een hellend terrein in een woonuitbreidingsgebied. Om de

percelen toegankelijk te maken wordt -onder meer op het perceel grenzend aan dat van de eerste twee verzoekende partijen, dat een hoekperceel is langs de Waversesteenweg en de Nilleveldstraat- een wegenis voorzien via een insteekweg die aansluit op de Waversesteenweg. Op de hoofdas worden verder drie haakse tracés ingeplant, evenwijdig met de hoogtelijnen.

5. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek georganiseerd van 22 augustus 2011 tot en met 21 september 2011 dienen onder andere de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

6. Op 3 oktober 2011 bespreekt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart de bezwaren en verleent het een gunstig advies.

7. De gemeenteraad van Hoeilaart keurt op 24 oktober 2011 het voorgestelde tracé van de nieuwe verkeersweg goed.

Tegen dat besluit dienen de eerste twee verzoekende partijen op 23 december 2011 bij de Raad van State een verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring in (zaak A. 202.979/X-14.975). Bij arrest nr. 219.446 van 23 mei 2012 verwerpt de Raad van State de schorsingsvordering omdat, gelet op de intrekking van het voormelde besluit van 24 oktober 2011, niet wordt aangetoond dat dit besluit onmiddellijk zal ten uitvoer worden gelegd met het ingeroepen beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel tot gevolg. In de zaak ten gronde stelt de Raad van State bij arrest nr. 220.711 van 24 september 2012 de afstand van het geding vast.

8. Het Vlaamse Gewest wijst de voormelde verkavelingsaanvraag af omdat ze overeenkomstig de reguliere procedure moet worden ingediend.

Bijgevolg dient de verwerende partij op 31 januari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) samen met de reeds onder randnummer 4 vermelde personen opnieuw een aanvraag in tot het verkrijgen van een vergunning voor de beoogde verkaveling “Paloker”. Onder meer met betrekking tot het wegtracé voorziet de aanvraag in een wijziging ten opzichte van de aanvraag van juli 2011.

9. Ter gelegenheid van het openbaar onderzoek georganiseerd van 8 februari 2012 tot en met 9 maart 2012 inzake die verkavelingsaanvraag van 31 januari 2012, dienen onder andere de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

10. Bij het bestreden besluit van 26 maart 2012 trekt de gemeenteraad van Hoeilaart het voormelde besluit van 24 oktober 2011 in en beslist hij tot de goedkeuring van het tracé van de nieuwe verkeersweg, zoals voorgesteld op het verkavelingsplan, voor de gronden die zijn gelegen tussen de Nilleveldstraat en de Waversesteenweg, sectie A nrs. 703/w4 (deel), 703/x4, 690/p, 690/l, 652/v, 692/p, 702/s, 702/r (deel). Met betrekking tot de ingediende bezwaarschriften wordt in dit besluit het volgende overwogen:

“Aangaande de aanleg van de wegenis werden onderstaande bezwaren ingediend:

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

De hoofdontsluiting van de verkaveling wordt voorzien op de Waversesteenweg op de grens met de eigendom gelegen Waversesteenweg 74 tegen de gevels van de bijgebouwen en dit op een plaats waar de J.B. Denayerstraat en de Nilleveldstraat al uitkomen op de Waversesteenweg. Deze ontsluiting vormt een probleem op gebied van verkeersveiligheid en veiligheid van de omliggende woningen. Er ontstaat een gevaarlijk kruispunt vanuit 5 rijrichtingen met een beperkte zichtbaarheid omdat het huis gelegen Waversesteenweg 74 hier middenin zou komen te staan, en ook vanuit de andere zijstraten. De omwonende eigenaars, ook deze aan de overzijde van de Waversesteenweg, zouden hun eigendom per wagen moeten verlaten door een kruispunt te moeten oprijden. Uit de nieuwe aanvraag blijkt dat er een groenzone en een geluidswerende muur geplaatst zal worden naast de perceelsgrens met Waversesteenweg 74 en dat er een herinrichtingsproject voorzien is voor het problematische kruispunt dat zal gecreëerd worden. Of dit de problemen zal kunnen verhelpen is onduidelijk.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

Met een herinrichting van het kruispunt waarbij de inrichting visueel leidt tot afremmen en andere verkeersremmende maatregelen kan een verbetering gerealiseerd worden. Indien gewenst kan de woning gelegen Waversesteenweg 74 ontsloten worden via de nieuwe straat.

Bijgevolg zal er rekening gehouden worden met deze opmerking.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

De woning op het adres Waversesteenweg 74 zou door 3 straten omringd worden, terwijl het nu een hoekperceel langs 2 straten is. De leefbaarheid wordt aangetast op vlak van gebruiksgenot, gezondheid, stabiliteit en veiligheid, wat ook voor een minderwaarde van het goed zou zorgen.

De grootte van de negatieve impact van deze ontsluiting kan moeilijk geminimaliseerd worden. Gezien deze nieuwe verbindingsweg in klinkers zal gerealiseerd worden, zal deze ontsluitingsweg en de verkaveling enorme hinder veroorzaken.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

De aansluiting van het binnengebied moet op een hoofdas komen. De andere ontsluitingsmogelijkheden werden onderzocht. Deze toegangen bleken te smal. Een verbinding voor gemotoriseerd verkeer via de Serristenweg zou sluikverkeer aanmoedigen. Om de last naar het perceel met adres Waversesteenweg 74 zoveel mogelijk te beperken zal er een groenbuffer voorzien worden, en een afscherming in een geluidswerend materiaal.

Er wordt zodoende tegemoet gekomen worden aan de vraag om de hinder voor de bewoners op het adres Waversesteenweg 74 zoveel mogelijk te beperken.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

Er is een overbelasting van de perceelsgrens door de ontsluitingsweg tegen de perceelsgrens, tegen de verschillende gevels van de gebouwen op het adres Waversesteenweg 74. Het feit dat het geheel van de wegenis met 2m opschuift wijzigt de veiligheid- en overlastsituatie niet.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

Hiervoor wordt verwezen naar bovenstaand standpunt.

Bijgevolg kan er geen rekening gehouden worden met deze opmerking.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

Inzake mobiliteit zijn er nu reeds aanzienlijke problemen ter hoogte van de Waversesteenweg-Nilleveldstraat en de J.B. Denayerstraat, aangezien er nu al tijdens de piekuren oververzadiging is. Hierbij wordt verwezen naar het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en het mobiliteitsplan. Er zullen grote gevaren ontstaan (...) ter hoogte van de ingangen van de scholen van de Waversesteenweg. De Waversesteenweg is niet breed genoeg om zowel het huidige als het toekomstige verkeersdebiet op te vangen.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

Ter hoogte van de scholen werden maatregelen getroffen om de veiligheid aan de schoolomgevingen te verbeteren. Ook in de toekomst blijft dit een prioriteit.

Bijgevolg kan er geen rekening gehouden worden met deze opmerking.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

Het toenemende verkeer zorgt ook voor geluidshinder. De toegangsweg van Paloker tot de Waversesteenweg wordt in klinkers aangelegd omwille van het visuele aspect waarbij de toenemende geluidshinder niet overwogen wordt. Maatregelen om de geluidshinder zelf aan te pakken aan de tuinzijde zoals het plaatsen van geluidsschermen, worden onderworpen aan strikte stedenbouwkundige regels.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

De nieuwe wegenis is bestemd voor lokaal verkeer. De snelheid op deze lokale weg is beperkt. De invloed ervan op de geluidshinder zal daardoor eerder beperkt zijn. Visueel gezien zijn betonstraatstenen veel aantrekkelijker in het straatbeeld.

Bijgevolg kan er geen rekening gehouden worden met deze opmerking.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

De ontsluiting via de Waversesteenweg zal een nieuw parkingprobleem veroorzaken aangezien om deze weg aan te leggen 7 garageboxen moeten gesloopt worden. Verschillende parkeerplaatsen op de Waversesteenweg moeten verdwijnen om de inrijmogelijkheid van deze ontsluiting mogelijk te maken. Er is nu reeds een problematiek van 'wild parkeren' in de J.B. Denayerstraat.

De raad neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

Het gaat om 4 garageboxen die zullen worden herbouwd op dezelfde eigendom van de aanvrager. De situatie blijft dus identiek.

Bijgevolg kan er geen rekening gehouden worden met deze opmerking.

De raad stelt vast dat een bezwaar handelt over:

Er zijn voldoende alternatieven voorhanden om elders een degelijke ontsluiting van de verkaveling te voorzien. Deze werden niet of slechts lichtzinnig onderzocht door de aanvragers. Het is onbegrijpelijk dat men van de bestaande en klaargelegde infrastructuur ter hoogte van de Serristenweg geen gebruik wenst te maken en dat men er de voorkeur aan geeft om nieuwe verharding aan te leggen. Op het verkavelingsplan staat deze verbinding ingekleurd als een volwaardige verbinding en uit de tekst blijkt ook niet echt het tegendeel.

Het originele verkavelingsplan voor Paloker heette 'Het Leen III' en had een aansluiting op de Serristenweg, hetgeen ook logisch is aangezien vandaar een snellere doorstroom naar het centrum van Hoeilaart en naar de Ring 0 mogelijk is. 2 alternatieven zijn beter in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening: Aansluiting op de Serristenweg met 2de aansluiting op Nilleveldstraat en/of via elektriciteitsaansluitingsweg die enkel geopend word(t) voor hulpdiensten of indien er problemen zijn met de andere aansluiting. Of, eenrichtingsverkeer via Nilleveldstraat en elektriciteitsaansluitingsweg. Deze zijn voldoende breed voor eenrichtingsverkeer.

In de motiveringsnota beweert men dat er voor de aansluiting op de Serristenweg een hoogteverschil van (slechts) enkele meter zou zijn en dat daardoor een ontsluiting van de verkaveling onmogelijk zou zijn voor gemotoriseerd vervoer, maar wel voor fietsers. Tijdens de infovergadering voor de omwonenden veranderde de gemeente de argumentatie door te stellen dat het de netwerkbeheerder Elia zou zijn die maakt dat alternatieven niet mogelijk waren.

Het schepencollege neemt omtrent dit bezwaar het volgende standpunt in:

Zoals hoger besproken moet de aansluiting van het binnengebied (...) op een hoofdas komen. De andere ontsluitingsmogelijkheden werden onderzocht. Deze toegangen bleken te smal. Een aansluiting op de Serristenweg zou sluikverkeer aanmoedigen, terwijl in deze wijken bestemmingsverkeer thuishoort, en geen doorgaand verkeer. Op die manier kan in de woonwijken de verkeer(s)drukke beperkt worden.

Bijgevolg kan er geen rekening gehouden worden met deze opmerking. (...)"

11. Op 16 april 2012 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoeilaart de op 31 januari 2012 gevraagde verkavelingsvergunning.

Tegen dat vergunningsbesluit dienen de eerste verzoeker en de tweede verzoekster een beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant. De derde verzoekster doet hetzelfde. Deze beide beroepen worden bij besluit van 5 juli 2012 door de voormelde deputatie onontvankelijk bevonden wegens het niet respecteren van de beroepstermijn van 30 dagen.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

12. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. Er bestaat vooralsnog geen noodzaak om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen. Een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie dringt zich immers slechts op als zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is.

V. Onderzoek van de vordering

13. Overeenkomstig artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

14.1. Betreffende het moeilijk te herstellen ernstig nadeel voeren de verzoekende partijen vooreerst aan dat het bestreden besluit conform de rechtspraak van de Raad van State niet kan worden beschouwd als een

voorbereidende rechtshandeling ten aanzien van de eventuele latere vergunningsbeslissing, en dat de goedkeuring van deze wegenis in een verkavelingsaanvraag een autonome bevoegdheid is van de gemeenteraad die rechtstreeks voortvloeit uit de gemeentewet (gemeentedecreet) en te onderscheiden is van de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid over de verkavelingsvergunning. Het rechtstreekse gevolg hiervan is dat bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit, de verwerende partij onmiddellijk met de wegeniswerken kan starten op het ogenblik van het afleveren van de verkavelingsvergunning, zelfs als er tegen de verkavelingsvergunning ook nog een beroep zou worden ingesteld. Immers, voor de uitvoering van het bestreden besluit moeten er dan zelfs geen wachttermijnen meer worden gerespecteerd. Voor het feit dat het vrijwel zeker is dat de verwerende partij dit ook effectief zal doen als het bestreden besluit niet zal worden geschorst, verwijzen de verzoekende partijen naar de informatie die de verwerende partij zelf heeft bekendgemaakt op haar website, en het feit dat de gunningsprocedure voor deze wegeniswerken al werd afgesloten en die werken in november al werden gegund.

Als de schorsing niet zou worden toegekend zou, aldus de verzoekende partijen, het risico reëel zijn dat de deputatie niet op een verdere beslissing van de Raad van State zal wachten en de verkaveling zal vergunnen, en dat de verkaveling met wegenis al zal worden gerealiseerd zonder dat er over de wettelijkheid van het bestreden besluit een uitspraak zal worden gedaan. De verzoekende partijen stellen dat ze in dat geval achteraf gewoon voor een voldongen feit zullen worden gesteld en dat alles zal blijven bestaan, ook al zou het eventueel achteraf niet wettig blijken te zijn. Het spreekt immers voor zich dat eenmaal zo'n grote infrastructuurwerken als de aanleg van een nieuwe wegenis zijn afgerond, deze moeilijk opnieuw kunnen worden ongedaan gemaakt zonder dat hieraan ontzettend grote maatschappelijke kosten verbonden zouden zijn.

Naar de mening van de verzoekende partijen, past het ook dat de Raad van State zou rekening houden met de impact van de werken en hun resultaat, om te vermijden dat de verwerende partij een weg die zij op onwettige wijze zou hebben aangelegd, opnieuw moet verwijderen met alle gevolgen van dien.

14.2. De verzoekende partijen vervolgen:

“Wat de concrete impact van de aanleg van de wegenis op verzoekers betreft, moet nogmaals herhaald worden dat het om ingrijpende wegeniswerken gaat, die onmiddellijk naast de zijgevel van de woning van verzoekers DALY en naast de perceelgrens zouden plaatsvinden. Het is evident dat de overlast en het risico op schade door de werken, door de aanleg van de wegenis en door de ingebruikname achteraf, zeer reëel is.

Verzoekers herhalen verder nogmaals de toename van het verkeer op een 5-armig kruispunt met een beperkte zichtbaarheid, gelet op het bestaan van de woning van verzoekers DALY.

Hierdoor ontstaat er ook een probleem van verkeersveiligheid, veiligheid voor hun woning en een probleem van mobiliteit rond hun woning. Het probleem inzake verkeersveiligheid heeft overigens niet alleen betrekking op de situatie van verzoekers, maar ook op de situatie van de andere weggebruikers”.

15. De verwerende partij voert in haar nota aan dat de verzoekende partijen in gebreke blijven om het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel te staven aan de hand van concrete en precieze gegevens, zodat aan die schorsingsvoorwaarde niet is voldaan en de vordering moet worden afgewezen.

16. Ter terechtzitting stellen de verzoekende partijen dat uit het besluit van de deputatie van 5 juli 2012 (randnr. 11) blijkt dat de verkavelingsvergunning inmiddels definitief geworden is zodat de gemeente onmiddellijk kan van start gaan met de aanleg van de wegeniswerken, gezien de verkavelingsvergunning geldt als stedenbouwkundige vergunning.

Beoordeling

17. Luidens artikel 17, § 3, vierde lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bevat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen. Artikel 8, eerste lid, 3° van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, bepaalt dat het enig verzoekschrift “een uiteenzetting (bevat) van de feiten die van aard zijn aan te tonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan

berokkenen, waarbij alle stukken worden gevoegd die het risico op dergelijk nadeel aantonen”.

Uit deze bepalingen volgt dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet moet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan. De verzoekende partij mag zich daarbij niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dient integendeel zeer concrete en precieze gegevens aan te brengen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of dreigt te ondergaan.

Het moet voor de Raad van State immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoekende partij aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij moet gegevens aanvoeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Bij het beoordelen van deze schorsingsvoorwaarde kan alleen rekening worden gehouden met wat ter zake in het verzoekschrift is aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

18. Hetgeen de verzoekende partijen aanvoeren met betrekking tot de onmiddellijke uitvoerbaarheid van het bestreden besluit en het moeilijk te herstellen karakter van hun nadeel (randnrs. 14.1 en 16) kan niet worden aanzien als een omschrijving van wat het nadeel is dat zij dreigen te ondergaan.

19. De loutere stelling van de verzoekende partijen dat het om “ingrijpende wegeniswerken” gaat die onmiddellijk naast hun eigendom zullen plaatsvinden, is op zich niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen. Dezelfde vaststelling geldt in zoverre zij louter poneren dat het

“evident” is dat de overlast en het risico op schade door de werken, door de aanleg van de wegenis en door de ingebruikname achteraf, “zeer reëel is”. De ongemakken die zouden zijn verbonden aan de aanleg zelf van de weg zijn tijdelijke van aard, zodat zij niet het voor de schorsing vereiste ernstige nadeel impliceren.

20. Voorts beperken de verzoekende partijen zich ertoe te stellen dat het bestreden besluit zal leiden tot een “toename van het verkeer op een 5-armig kruispunt met een beperkte zichtbaarheid” en dat die toename een aantal -in algemene termen omschreven- problemen zal veroorzaken, meer bepaald “een probleem van verkeersveiligheid, veiligheid voor hun woning en een probleem van mobiliteit”. Bij gebreke aan concrete en precieze gegevens blijkt uit hetgeen in het verzoekschrift wordt aangevoerd niet dat het aangevoerde nadeel ernstig is in de zin artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

21. Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

De Raad van State verwierpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van
twaalf oktober 2012, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Jan Clement,	staatsraad, wnd. voorzitter,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Jan Clement